

SISÄMINISTERIÖN ASETUS VARTIJAN JA JÄRJESTYKSENVALVOJAN KOULUTUKSESTA JA VOIMANKÄYTTÖKOULUTUKSESTA SEKÄ TURVALLISUUSALAN ELINKEINOLUVAN HALTIJAN VASTAAVAN HOITAJAN KOULUTUKSESTA

1. Yleistä

Ehdotus liittyy hallituksen esitykseen (HE 22/2014 vp) eduskunnalle laiksi yksityisistä turvallisuuspalveluista sekä eräiksi siihen liittyviksi laeiksi. Ehdotettu laki yksityisistä turvallisuuspalveluista käsittäisi säännökset vartijan ja järjestyksenvalvojan koulutuksesta sekä voimankäyttövälineiden käyttäjäkoulutuksesta samoin kuin turvallisuusalan elinkeinoluvan haltijan vastaavan hoitajan koulutuksesta.

Sisäministeriön asetuksella annettaisiin tarkempia säännöksiä vartijan ja järjestyksenvalvojan sekä vastaavan hoitajan koulutuksesta. Asetukseen olisi koottu niitä koulutusta koskevia säännöksiä, joista tällä hetkellä on säädetty vartioimisliikkeen vastaavan hoitajan ja vartijan koulutuksesta annetussa sisäasiainministeriön asetuksessa (780/2002), järjestyksenvalvojaksi hyväksymisestä sekä järjestyksenvalvojakoulutuksesta annetussa sisäasiainministeriön asetuksessa (209/2007) sekä vartijan voimankäyttökoulutuksesta ja voimankäyttökouluttajan koulutuksesta annetussa sisäasiainministeriön asetuksessa (1121/2010). Tavoitteena on koota koulutusta koskevat säännökset yhteen asetukseen.

Vartijan, järjestyksenvalvojan sekä vastaavan hoitajan koulutusta koskevat säännökset esitetään pidettäväksi osin ennallaan mutta osin niitä ehdotetaan myös muutettaviksi. Vartijan ja järjestyksenvalvojan peruskoulutusta esitetään jonkin verran pidennettäväksi. Koulutuksen opetusaiheista, opetussisällöistä ja tuntijakaumista ei enää miltään osin säädettäisi asetuksen liitteissä vaan Poliisihallitus vahvistaisi ne. Voimankäyttökoulutuksen yleisen osan ja erityisten osien sijasta asetuksessa käytettäisiin voimankäyttökoulutusta koskevinä termeinä fyysisen voimankäytön perusteiden koulutusta ja voimankäyttövälineiden käyttäjäkoulutuksia. Lisäksi ehdotetaan eräitä muita muutoksia.

Asetusehdotus on valmisteltu sisäministeriössä virkatyönä.

2. Yksityiskohtaiset perustelut

1 §, Väliaikaisen vartijan koulutus

Ehdotettu väliaikaisen vartijan koulutuksen pituus vastaisi nykyisen vartioimisliikkeen vastaavan hoitajan ja väliaikaisen vartijan koulutuksesta annetun sisäasiainministeriön asetuksen 2 §:n 1 momentissa säädettyä pituutta.

Väliaikaisen vartijan koulutus koostuisi vartijan ammattitutkinnon tai turvallisuusalan perustutkinnon vartijan työn perusteet-osasta tai sitä sisällöllisesti vastaavasta osasta.

Toisin kuin nykyään koulutuksessa käsiteltävistä opetusaiheista, opetussisällöistä ja tuntijakaumasta ei kuitenkaan säädettäisi asetuksen liitteessä, vaan ne vahvistettaisiin erikseen Poliisihallituksen toimesta. Tämä toisi joustavuutta koulutuksen suunnitteluun ja kehittämiseen.

2 §. Vartijan koulutus

Ehdotettu vartijan koulutusta koskeva pykälä vastaisi osin nykyistä sääntelyä. Vartijan olisi edelleen suoritettava joko vartijan ammattitutkinnon tai turvallisuusalan perustutkinnon vartijan työn perusteet- ja vartijan peruskurssiosat. Uutena osana koulutuksessa olisi suoritettava vartijan ammattitutkinnon tai turvallisuusalan perustutkinnon uhkatilanteiden hallinta-osa.

Ehdotetun pykälän 2 momentissa säädettäisiin koulutuksen vähimmäispituudesta. Kunkin osan vähimmäispituus olisi 40 tuntia. Vartijan peruskurssi-osan pituus lyhenisi siten nykyisestä 60 tunnista 40 tuntiin. Toisaalta vartijan koulutuksen kokonaispituus nousisi nykyisestä 100 tunnista 120 tuntiin.

Ehdotetun 3 momentin mukaan Poliisihallitus vahvistaisi vartijan koulutuksessa käsiteltävät opetusaiheet, opetussisällöt ja tuntijakauman. Tästä ei siten nykyisestä poiketen enää säädettäisi asetuksen liitteessä.

Vartijan työn perusteet-osa suoritettaisiin edelleen väliaikaisen vartijan koulutuksessa. Ehdotetun 4 momentin mukaan vartijan koulutukseen osallistumisen edellytyksenä olisikin väliaikaiseen vartijan koulutukseen liittyvän kokeen hyväksytyt suorittaminen.

3 §. Väliaikaisen vartijan ja vartijan koulutukseen liittyvä koe

Ehdotettu pykälä vastaisi pääosin nykyisen vartioimisliikkeen vastaavan hoitajan ja vartijan koulutuksesta annetun sisäasiainministeriön asetuksen 6 §:n 2 momenttia. Vaatimus koulutukseen osallistumisesta kokeeseen osallistumisen edellytyksenä merkitsisi sitä, ettei opiskelija voisi tulla kokeeseen ilman erillistä tietopuolista koulutusta.

Vaatimus kokeen suorittamisesta kuuden kuukauden kuluessa sen aloittamisesta olisi asiasisällöltään uusi. Se vastaisi järjestyksenvalvojakoulutusta jo tähän asti koskenutta sääntelyä.

4 §. Vartijan voimankäyttökoulutus

Pykälässä säädettäisiin vartijan voimankäyttökoulutuksesta.

Voimankäyttökoulutus olisi nykyiseen tapaan jakautunut voimankäytön perusteita koskevaan osaan ja voimankäyttövälineiden käyttäjäkoulutusta koskeviin osiin. Nykyisestä poiketen voimankäytön perusteita koskevaa osaa kutsuttaisiin kuitenkin yleisen osan sijasta fyysisen voimankäytön perusteiksi. Voimankäyttövälineitä koskevia erityisiä osia kutsuttaisiin puolestaan käyttäjäkoulutukseksi. Fyysisen voimankäytön perusteisiin kuuluisi patukan ja käsirautojen käyttökoulutusta ja osa olisi suoritettava ennen kaasusumuttimen, teleskooppipatukan ja ampuma-aseen käyttäjäkoulutuksia.

Nykyisestä poiketen fyysisen voimankäytön perusteita koskevaa osaa ei voisi enää suorittaa väliaikaisen vartijan koulutuksen yhteydessä. Tämä johtuisi siitä, että uuden yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain 18 §:n 2 momentin mukaan väliaikainen vartija ei enää työssään saa kantaa voimankäyttövälineitä. Sen sijaan fyysisen voimankäytön perusteet voitaisiin suorittaa osana vartijan koulutusta. Käytännössä se olisi osa vartijan koulutukseen kuuluvaa uhkatilanteiden hallinta-osaa. Samassa yhteydessä voitaisiin suorittaa myös kaasusumuttimen ja teleskooppipatukan käyttäjäkoulutus.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin voimankäyttökoulutusten pituudesta. Fyysisen voimankäytön perusteita koskevan osan pituus olisi vähintään 6 oppituntia. Tämä vastaisi nykyisen voimankäyttökoulutuksen yleisen osan pituutta. Nykyistä vastaavaan tapaan teleskooppipatukan tai kaasusumuttimen käyttäjäkoulutuksen pituus olisi 5 tuntia. Kun fyysisen voimankäytön perusteet sekä mainitut käyttäjäkoulutukset sisällytettäisiin vartijan koulutukseen kuuluvaan uhkatilanteiden hallinta-osaan, niiden kesto olisi 16 tuntia osan kokonaiskestosta eli 40 tunnista. Ampuma-aseen käyttäjäkoulutus vastaisi 24 tunnin pituudeltaan nykyistä sääntelyä.

Väliaikaisen vartijan ja vartijan koulutusta vastaavasti Poliisihallitus vahvistaisi vartijan voimankäyttökoulutuksessa käsiteltävät opetusaiheet, opetussisällöt ja tuntijakauman. Poliisihallitus määrittäisi myös ampuma-aseen käsittelytaidon ja ampumistaidon osoittamistavan.

5 §. Vartijan voimankäytön kertauskoulutus

Ehdotetussa pykälässä säädettäisiin vartijan voimankäytön kertauskoulutuksesta. Pykälä vastaisi asialliselta sisällöltään nykyisen vartijan voimankäyttökoulutuksesta ja voimankäyttökouluttajan koulutuksesta annetun sisäasiainministeriön asetuksen 1 §:n 2 momentin, 3 §:n 2 momentin ja 4 §:n sisältöä. Kertauskoulutuksen pituus olisi edelleen 8 tuntia. Koulutuksessa

käsiteltävät opetusaiheet, opetussisällöt ja tuntijakauman vahvistaisi Poliisihallitus.

6 §. Järjestyksenvalvojan peruskoulutus

Pykälässä säädettäisiin järjestyksenvalvojan peruskoulutuksesta. Järjestyksenvalvojaksi hyväksymisestä sekä järjestyksenvalvojakoulutuksesta annetun sisäasiainministeriön asetuksen 3 §:n 1 momentin mukaan järjestyksenvalvojakoulutuksen pituus on ollut 32 tuntia. Koulutus on kuitenkin osoittautunut käytännössä pituudeltaan liian lyhyeksi eikä kaikille opetusaiheille ole voitu varata riittävästi käsittelyaikaa. Tämän vuoksi järjestyksenvalvojan peruskoulutuksen vähimmäispituutta ehdotetaankin lisättäväksi 40 oppituntiin.

Muiden tässä asetuksessa säädettäväksi ehdotettujen koulutusten tavoin myös järjestyksenvalvojakoulutuksessa käsiteltävät opetusaiheet, opetussisällön, tuntijakauman ja koulutusaineiston vahvistaisi Poliisihallitus. Tästä säädettäisiin pykälän 2 momentissa. Koulutusaineiston laatijana voisi toimia muukin taho kuin Poliisihallitus edellyttäen, että Poliisihallitus vahvistaisi aineiston. Poliisihallituksen vahvistus olisi tarpeen järjestyksenvalvojan peruskoulutuksessa käytettävän koulutusaineiston vuoksi erityisesti sen vuoksi, että järjestyksenvalvojakoulutusta voisivat antaa muutkin yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain 40 §:ssä tarkoitetut tahot kuin turvallisuusalan oppilaitokset. Koulutusaineisto olisi jaettava koulutukseen osallistuville.

7 §. Järjestyksenvalvojan kertauskoulutus

Järjestyksenvalvojan olisi yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain 35 §:n 1 momentin 4 kohdan suoritettava Poliisihallituksen määräämät vaatimukset täyttävä kertauskoulutus ennen uuden hyväksymisen hakemista. Tästä kertauskoulutuksesta säädettäisiin ehdotetussa 7 §:ssä. Järjestyksenvalvojan kertauskoulutuksen vähimmäispituudeksi ehdotetaan 8 tuntia. Tämä vastaisi nykyistä kertauskoulutuksen vähimmäispituutta. Poliisihallitus vahvistaisi kertauskoulutuksessa käsiteltävät opetusaiheet, opetussisällöt ja tuntijakauman.

8 §. Järjestyksenvalvojan peruskoulutukseen sisältyvä koe

Ehdotettu pykälä vastaisi pääosin nykyisen järjestyksenvalvojaksi hyväksymisestä sekä järjestyksenvalvojakoulutuksesta annetun sisäasiainministeriön asetuksen 5 §:ää. Järjestyksenvalvojan peruskoulutukseen sisältyvän kokeen suorittaminen olisi edellytyksenä järjestyksenvalvojan peruskoulutuksen suorittamiselle. Vaihtoehtoisesti kyseeseen voisi tulla myös ammatillisessa perus- tai lisäkoulutuksessa käytettävän näytön hyväksytty suorittaminen. Kokeeseen osallistumisen edellytyksenä olisi edelleen koulutukseen osallistuminen. Siten kokeeseen ei voisi osallistua henkilö, joka

katsoisi hankkineensa tarvittavat tiedot muutoin kuin koulutukseen osallistumalla.

Nykyisestä asetuksesta poiketen pykälässä ei enää ehdotettaisi säädettäväksi erillistä teknisten apuvälineiden, koulutusaineiston tai muun siihen rinnastettavan materiaalin hyväksi käyttämisen kieltoa. Tämä ei luonnollisesti merkitsisi sitä, että tällaista materiaalia saisi kokeessa käyttää hyväksi mutta asia jätettäisiin kokeen järjestäjän määräysten varaan.

Nykyiseen tapaan koe voitaisiin uusida enintään kolme kertaa ilman, että opiskelija joutuisi suorittamaan peruskoulutusta kokonaan uudelleen. Tästä ehdotetaan säädettäväksi pykälän 2 momentissa. Kun kokeen uusiminen on tähän asti ollut mahdollista aikaisintaan kolmantena päivänä hylätystä suorituksesta lukien, uusimista esitetään nyt käytännön syistä mahdollistettavaksi jo hylättyä suoritusta seuraavana päivänä. Koe olisi ehdotetun pykälän 3 momentin mukaan myös suoritettava kuuden kuukauden kuluessa peruskoulutuksen aloittamisesta. Tällä varmistettaisiin riittävän lyhyt ajallinen yhteys järjestyksenvalvojan peruskoulutuksen ja siihen kuuluvan kokeen välillä.

9 §. Järjestyksenvalvojan voimankäyttökoulutus

Pykälässä säädettäisiin järjestyksenvalvojan voimankäyttökoulutuksesta. Yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain 49 §:n 2 momentin mukaan voimankäyttövälineitä saisi kantaa ainoastaan järjestyksenvalvoja, joka on saanut voimankäyttövälineiden käyttäjäkoulutuksen. Ehdotettu voimankäyttökoulutus koostuisi vastaavaan tapaan kuin vartijan kohdalla fyysisen voimankäytön perusteita koskevista ja voimankäyttövälinekohtaisista osista. Fyysisen voimankäytön perusteisiin kuuluisi enintään 70 senttimetriä pitkän patukan ja käsirautojen käyttäjäkoulutus. Muut käyttäjäkoulutukset olisi suoritettava erikseen.

Fyysisen voimankäytön perusteet-osa voitaisiin suorittaa osana vartijan tai järjestyksenvalvojan peruskoulutusta. Järjestyksenvalvojan 40 tunnin peruskoulutukseen kuuluisi siten vähintään 6 oppituntia käsittävä fyysisen voimankäytön perusteita koskeva osa. Kaasusumuttimen ja teleskooppipatukan käyttäjäkoulutus voitaisiin puolestaan suorittaa osana vartijan peruskoulutusta. Sen suhteen, mikä olisi näiden käyttäjäkoulutusten suhde vartijan peruskoulutukseen, viitataan edellä 4 §:n perusteluissa esitettyyn.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin fyysisen voimankäytön perusteita koskevan osan 6 tunnin samoin kuin teleskooppipatukan ja kaasusumuttimen käyttäjäkoulutusten 5 tunnin vähimmäispituudesta. Vähimmäispituudet vastaisivat vartijakoulutuksen vastaavia vähimmäispituuksia. Koulutuksessa käsiteltävät opetusaiheet, opetussisällöt ja tuntijakauman vahvistaisi Poliisihallitus.

10 §. Järjestyksenvalvojan voimankäytön kertauskoulutus

Ehdotettu pykälä olisi sisällöltään uusi ja perustuisi turvallisuusalan elinkeinoluvan haltijalle yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain 49 §:n 3 momentissa asetettuun veloitteeseen. Velvoite vastaisi sisällöltään lain vartijoita koskevaa lain 18 §:n 3 momentissa tarkoitettua veloitetta. Tämän vuoksi olisi perusteltua, että myös järjestyksenvalvojan voimankäytön kertauskoulutusta koskeva ehdotetun 10 §:n sääntely vastaisi vartijan voimankäytön kertauskoulutusta koskevaa 5 §:n sääntelyä.

11 §. Järjestyksenvalvojan voimankäytön lisäkoulutus

Yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain 27 §:n mukaan järjestyksenvalvojan toimialueen poliisilaitos voisi järjestyksenvalvojan tehtävän tai työturvallisuuden sitä vaatiessa edellyttää, että järjestyksenvalvojana lain 26 §:ssä tarkoitetuissa tilaisuuksissa, alueilla tai paikoissa saa toimia vain järjestyksenvalvojan voimankäytön lisäkoulutuksen hyväksytysti suorittanut. Lisäkoulutuksen vähimmäispituudeksi ehdotetaan 12 oppituntia, mikä vastaisi lisäkoulutuksen nykyistä pituutta.

Koska lisäkoulutus olisi järjestyksenvalvojan peruskoulutuksesta erillistä koulutusta, viimeksi mainittuun kuuluvaa fyysisen voimankäytön perusteita koskevaa osaa ei voitaisi hyväksyä lisäkoulutukseksi. Lisäkoulutus olisi siten kokonaan peruskoulutuksesta irrallaan olevaa koulutusta. Koulutuksessa käsiteltävät opetusaiheet, opetussisällön ja tuntijakauman vahvistaisi Poliisihallitus.

12 §. Vastaavan hoitajan koulutus

Turvallisuusalan elinkeinoluvan haltijan palveluksessa olevan vastaavan hoitajan koulutusvaatimuksena olisi yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain 77 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu, sisäministeriön asetuksella vahvistettavat vaatimukset täyttävä turvallisuusvalvojan erikoisammattitutkinto. Tutkinnon perusteiden mukaan tutkinnosta on suoritettava tutkintotodistuksen saamiseksi pakollisena turvallisuussuunnittelua sekä turvallisuuslainsäädäntöä koskevat osat.

Pykälässä ehdotetaan, että vastaavan hoitajan pätevyyden edellytyksenä olevassa tutkinnossa olisi oltava edellä mainittujen osien lisäksi myös turvallisuusjohtamista koskeva osa. Tutkintoon kuuluvista osista kyseinen osa palvelisi parhaiten vastaavan hoitajan tehtävien suorittamista. Lisäksi vastaavan hoitajan pätevyyden tuottavan turvallisuusvalvojan erikoisammattitutkinnon suorittajan olisi suoritettava kaksi valinnaista osaa, koska tutkintotodistuksen saaminen edellyttäisi viiden osan suorittamista.

13 §. Koulutuskieli

Ehdotetun pykälän mukaan asetuksessa tarkoitettua koulutusta voitaisiin antaa joko suomen tai ruotsin kielellä. Tämä vastaisi nykyistä asiointilaa.

14 §. Todistus

Ehdotetussa pykälässä säädettäisiin koulutukseen osallistuville annettavasta todistuksesta. Koulutuksen järjestäjän olisi viivytyksettä annettava asetuksessa tarkoitettua koulutuksen hyväksytysti suorittaneelle todistus koulutuksen suorittamisesta. Todistuksen viivytyksetön toimittaminen olisi tarpeen sen vuoksi, että hyväksymisten edellytyksenä olevan koulutuksen suorittaminen voitaisiin osoittaa hyväksymisviranomaiselle vain todistuksella.

15 §. Koevastausten säilyttäminen

Pykälä käsittäisi säännökset koevastausten säilyttämisestä. Koulutuksen järjestäjän olisi säilytettävä koevastoja vuoden ajan, minkä jälkeen ne olisi hävitettävä.

16 §. Voimankäyttökoulutuksen kouluttajat

Pykälässä säädettäisiin voimankäyttökoulutuksen kouluttajista. Yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain 53 §:n 1 momentin mukaan voimankäyttövälineiden käyttäjäkoulutuksen ja voimankäyttövälineiden kertauskoulutuksen kouluttajana saisi toimia ainoastaan Poliisihallituksen voimankäyttökouluttajaksi hyväksymä kouluttaja. Ehdotetun pykälän 1 momentin mukaan koulutuksen järjestäjän olisikin nimettävä Poliisihallituksen hyväksymä voimankäyttökouluttaja, joka vastaisi koulutuksen opetussuunnitelman mukaisesta ja turvallisesta toteuttamisesta. Pykälän 1 momentti vastaisi sisällöltään vartijan voimankäyttökoulutuksesta ja voimankäyttökouluttajan koulutuksesta annetun sisäasiainministeriön asetuksen 5 §:n 1 momenttia.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin puolestaan voimankäyttökouluttajien minimimäärästä koulutukseen kuuluvissa harjoituksissa ja voimankäyttövälineen käyttötaitoa mittaavassa kokeessa. Kun tähän asti voimassa olleen vartijan voimankäyttökoulutuksesta ja voimankäyttökouluttajan koulutuksesta annetun sisäasiainministeriön asetuksen 5 §:n 2 momentin mukainen vähimmäismäärä on ollut yksi voimankäyttökouluttaja kahtakymmentä koulutettavaa kohden, voimankäyttökouluttajien määrää esitetään nyt lisättäväksi. Jatkovasti länän olevia voimankäyttökouluttajia olisi oltava vähintään yksi kymmentä koulutettavaa kohden. Tämä olisi perusteltua voimankäyttövälineiden käyttäjäkoulutuksen luonne huomioiden. Olennaisen tärkeää olisi, että

voimankäyttökouluttajia olisi riittävästi valvomaan, että koulutettava osaisi käyttää välinettä oikein ja turvallisesti. Nykyinen vaatimus yhdestä voimankäyttökouluttajasta kahtakymmentä koulutettavaa kohden on osoittautunut tässä suhteessa riittämättömäksi.

17 §. Vartija- ja järjestyksenvalvojakoulutuksen toteuttaminen

Pykälään ehdotetaan koottavaksi vartija- ja järjestyksenvalvojakoulutuksen käytännön toteuttamiseen liittyviä säännöksiä. Pykälässä ehdotetut säännökset vastaisivat osin koulutuksen toteuttamisesta annettuja vartioimisliikkeen vastaavan hoitajan ja vartijan koulutuksesta, vartijan voimankäyttökoulutuksesta ja voimankäyttökouluttajan koulutuksesta sekä järjestyksenvalvojaksi hyväksymisestä ja järjestyksenvalvojakoulutuksesta annettujen sisäasiainministeriön asetusten säännöksiä.

Koulutuksen olisi pykälän 1 momentin mukaan oltava pääosin luentomuotoista ja siihen olisi sisällytettävä käytännön harjoituksia. Tällä pyrittäisiin varmistamaan teoreettisen ja käytännöllisen opetuksen riittävä kombinaatio.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi koulutuksen päivä- ja oppituntikohtaisista rajoista. Riittävän oppimistuloksen saavuttamiseksi oppituntien enimmäismäärä olisi päivän aikana rajoitettu kahdeksaan ja koulutus olisi järjestettävä klo 08.00 - 22.00 välisenä aikana. Oppitunnin pituuden olisi oltava vähintään 45 minuuttia sen varmistamiseksi, ettei oppituntien vähimmäismäärää koskevaa sääntelyä kierrettäisi oppitunnin pituutta lyhentämällä.

Pykälän 3 momentissa olisi säädetty osallistumispakosta koulutuksen vähimmäistuntimäärään kuuluvaan opetukseen. Vartijan ja järjestyksenvalvojan koulutuksen luonne huomioiden olisi perusteltua, että sitä ei voisi korvata etäopetuksella tai itseopiskelulla. Kuitenkin koulutukseen osallistumista esimerkiksi kaksisuuntaisella videoyhteydellä olisi luento-opetuksessa pidettävä mahdollisena. Selvyyden vuoksi esitetään säädettäväksi myös siitä, että koulutettavan olisi osallistuttava suunnitelman mukaisesti toteutettavaan koulutukseen.

18 §. Koulutustilat ja -välineet

Pykälässä säädettäisiin koulutukseen käytettävistä tiloista ja koulutuksessa käytettävien voimankäyttövälineiden tarkastamisesta. Pykälä vastaisi sisällöltään nykyisen vartijan voimankäyttökoulutuksesta ja voimankäyttökouluttajan koulutuksesta annetun sisäasiainministeriön asetuksen 6 §:n 1 ja 2 momenttia.

19 §. Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Asetuksessa olisi normaali voimaantulosäännös.

Pykälä käsittäisi siirtymäsäännöksen, jonka mukaan ehdotetuissa 4, 9 tai 11 §:ssä tarkoitettuja koulutuksia vastaava aikaisempi koulutus katsottaisiin yksityisiä turvallisuuspalveluita koskevan lakiehdotuksen 18 §:n 2 momentissa, 27 §:ssä tai 49 §:n 2 momentissa tarkoitetuksi koulutukseksi. Siten henkilön, joka olisi aiemmin suorittanut vartijan tai järjestyksenvalvojan voimankäyttövälineiden kantamisen edellytyksenä olevan koulutuksen tai järjestyksenvalvojan lisäkoulutuksen, ei enää tarvitsisi suorittaa sitä uudestaan.

3. Lausunnot

Asetusluonnoksesta on pyydetty lausunnot seuraavilta tahoilta:

Liikenne- ja viestintäministeriö
Oikeusministeriö
Opetus- ja kulttuuriministeriö
Työ- ja elinkeinoministeriö
Opetushallitus
Poliisihallitus
Poliisiammattikorkeakoulu
Turvallisuusalan koulutustoimikunta
Turvallisuusalan neuvottelukunta
Turvallisuusalan tutkintotoimikunta
Matkailu- ja Ravintolapalvelut MaRa ry
Palvelualojen ammattiliitto PAM ry
Suomen Poliisijärjestöjen Liitto ry
Suomen Turvaurakoitsijaliitto ry
Suomen Vartioliikkeitten Liitto ry
Suomen Yksityisetsivä- ja Lakitoimistoliitto ry
Turva-alan yrittäjät ry
Turvallisuusalan ammattiliitto ry

4. Toimivaltasäännös

Laki yksityisistä turvallisuuspalveluista 111 § 2 mom 1 - 3 kohta